

BALOG JÓZSEF

HAITI

VERS – MINDENKINEK

Baudelaire: Egy dög

Meséld el, lelkem,

hogy újságpapírba csomagolt

gondosan átkötözött

zsineggel fűzött

bár úgyis kiszivárog

bár úgyis kiszivárog

csomagolva újságba

levágott testrészek

JÓ REGGELT!

szeretem a tengert

rothadó karok és lábak

Van új a Nap alatt

dizájn

A hét műtárgya

testéptés

mr universe mosolya

a követ felsóhajt

szív dobog a pisztolya alatt

Révkalauz lehetne
lehetne hajó kikötő otthon

JÓ REGGELTI

szeretem az embert
szeretem a hadsereget
szeretem hogy rendben mennek a dolgok
szeretem hogy a fegyverek képesek fenntartani
a fegyverek látszatát
szeretem a fegyveres önismereti foglalkozásokat
szeretem hogy a beilleszkedési zavarok azonnal
megszüntethetők az ellenség tervszerű megsemmisítésével
láthatatlan nyomozó vágat a
bádogtetős házak között
úsznak varrógép varrta bádoglapok
faházak fatornác faoszlop

mit tartanának meg
ha egyszer választhatunk

Szigorú idők szavát

fafürdő farács fakád
a kora reggeli hőségben
iszamos hullák bűzében
zöld legyek
természetes környezetvédelem
természetvédelmi terület
nemzeti park
a tengerparton **Cseréphadsereg** katonái mosdanak
megtartottuk az utolsó ütközetet
mit választanak

a tengerparton
gondosan csomagolt végtagokból

bugyogó Atomvilág
mi áll közelebb hozzánk
hiszen a jövőnek urai vagyunk

célszerű például a felesleges húst szétmérni
lovaknak álcázni a temetetlenül heverő
holttesteket
feltéve ha emberi holttestről van szó
így az éhséglázadás könnyen megelőzhető
bár előfordul csak évtizedek múlva borítja
fel a tömegközlekedést a rosszul előkészített
elszigetelt fegyveres felkelés szabotázs sztrájk
égre és földre kinyíló ablakok

A hét zeneműve

Operalágerek

JUDAS

A HÉT ZENEMŰVE

Judas

vagy a sötétség a sötétség a sötétség
mely szintén zavarja
a munkaerő részleges átcsoportosítását
Slágerről slágerrre

mert Beszélni nehéz
és nehéz választani
és nehéz a kerthelyiségben feléd kacsázó
hátlövést kapott fiatalembernek
magyar kérdésére
magyarul válaszolni

kérem vezessen
hallom jól beszéli nyelvünket
pedig ilyen távol
a feltételezett hazától
ez igen szokatlan
sőt meglepő

ÖNNEK MÁR VAN...?

akartam mondani
míg a kivágott nyelvek felvonulását figyeltem

A XIX. század költői

hátizsákjuk trappista sajttal teli
az orosz társalgási Gyakorlatok -hoz öltözötten
zsebszótározzák a törtmagyart
s az utca üres
ami mégis feltűnő kijárási tilalom idején
s én sem vagyok sehol
nem vagyok sehol
nem vagyok sehol

még egyszerűbb a három évnél fiatalabb
gyerekek holttestét
ha még életükben kis fertőző májgyulladás is
akkor a finom omló hús mint banán kelendő
a banános versben is erről esik szó
az éretten aranyló fürtökről
fürtök drága sárga holdacskák
véretek beissza a föld

bizalmasan a fiatalember habzó szájához fordulok
Isten előtt kiterítve
a vasalható horoszkóp

s nézi a jövő mit hozott

nem akarok feltűnést kelteni
azért veszem át
a halálba merevült test ritmusát

Ki nyer ma

mozgást nem végez
csecsemők szemével lát
s nem érti azt a madarat
mely túlélte röptét
de nincs módja többé
menekülni onnét

s van darab az ingéből
s majd majonézes nőkre adom
s nézem hogy áll
nézem hogy áll
nézem hogy áll

e nép sorsa meglepő számomra
szép Színházi este lehetett volna

Őszi kavargás

piros rózsá

meglepő számomra
e nép sorsa
óriástök-szomorúság
elmaradt díjátadás
az indák és rostok kapaszkodása

Rólunk van szó!

és a kontinentális talapzatba befagyott zsiráfok
büszke fejüket kiemelik a jeges árból
s a jég olykor-olykor lemetsz

egy-egy foltos zsiraffejet

a parton Eneklő Ifjúság
torkukban husáng
kezükbén perec
üdvözlik a megfélemlített lakosságot
Himnusz ez bizony
míg antigoné ganét hány
a hátsó udvaron

s amit megtalált
s amit érintetlenül hagyott
s az élettelen tárgyak lemondását az időről
s hogy nincs az embernél tűrhetetlenebb
veszélyesebb kiszámíthatatlanabb
nincs mocskosabb
ő az

lapul lapul lapul
e furcsa nép
egyik lábáról
a másikra lép

állnak a zombicipőben
gyűlik a zombinyál

nagyapádék még a földre köptek
gyakori tüdőhalál
ma már szinte kizárt
a felpuffadt tehenek pedig
nem azt a temetőt legelik

Ismét — a javából!

csak azért is
leíttam kannából
a tej fölét
fenébe hagytam a tüdőt
még pasztőr előtt
még pasztőr előtt
még pasztőr előtt
dühösen leíttam
a fekete parkban
mielőtt michael jackson rámkibál
s még ma is bádögízzel érkezem
futás után
hisz fán terem a félelem
s beüvöltök a kiságyba hogy
alszol?
alszol?
alszol?
alszol?
s órával a kezemen
órával a hasamon
a számon
lemondok az időről

és Száz híres festmény átkelek
és látom a kezüket
simítják a zombiruhát

legalább hét teljes év hogy
a szemek így kiürüljenek
hogy az utolsó csepp folyadék
vagy néhány pillanat is elég

a jelen pedig ha mindig jelen maradna

zombiszakállba
folyik a zombinyál
zombimellet jár át a hideg
és zombiszavakat zombimormol a zombiszáj

tolmácsom elveszett
a demokratikus választási küzdelmekben
az utcákat leírni nem tudom
korlátozott számú álmkontingensem
AZ ORSZAGJARAS során tűnt el jeltelen
a felnőtt lakosság jórésze persze
azt hiszi hogy a megnyomott
leszállásjelző biztos
leszállást jelent
ülnek a már a beszállási oldalon
eltérített gépeken
A hét költője velük nevet
bőröndök s a csillagos ég
fejük felett s ott
ott ott

KÓSTOLD MEG FINNORSZÁGOT

Az óriástük sem nő tovább
szakad gurul megáll
odaér
s virágait a tengerbe szórja
s minden kék
s minden fehér

ez ősi szokás
ez ősi szokás
ez ősi szokás
aztán csak maga a tenger

kagylók és kések
petróleum és pokróc

24.00: HÍREK. Időjárás

24.00: HÍREK. Időjárás

24.00:

Orrom krumpit, hajam kóc

1988. március 30.